

UZASADNIENIE

P. T. został oskarżony o to, że:

w nieustalonym okresie czasu do dnia 28 sierpnia 2014 roku posiadał w mieszkaniu w T. M. przy ul (...) bez wymaganego zezwolenia amunicję w ilości 12 sztuk nabojów, tj. o czyn z art. 263 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. wyrokiem z dnia 10 czerwca 2015 roku w sprawie sygn. akt II K 1099/14:

- 1.oskarżonego **P. T.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 263 § 2 kk i za to na podstawie art. 263 § 2 kk wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 2.na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił i ustalił okres próby na 2 lata;
- 3.na podstawie art. 44 § 6 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 12 akt sprawy pod pozycją 1;
- 4.zasądził od oskarżonego P. T. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 120 złotych i wydatków w sprawie kwotę 495,20 złotych.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił :

-obrazę przepisów postępowania , mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 5 § 2 kpk oraz art. 7 kpk poprzez jednostronną ocenę materiału dowodowego i nie uwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów co skutkowało skazaniem P. T., pomimo faktu, iż nie miał on świadomości, iż posiada amunicję gazową lecz hukową;

-błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przypisaniu oskarżonemu czynu określonego w art. 263 § 2 kk podczas, gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego, a przede wszystkim zasady logiki i doświadczenie życiowe powinny skłonić sąd do wydania wyroku uniewinniającego, ponieważ zarzut posiadania 12 sztuk amunicji gazowej w przypadku, kiedy oskarżony jest emerytowanym majorem WP oraz posiada pozwolenie na broń ostrą, jest członkiem (...) Związku (...) od 2000 r. nie znajduje uzasadnienia.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu, względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna w takim stopniu, iż skutkowałą uchyleniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania z powodu znikomej społecznej szkodliwości inkryminowanego oskarżonemu czynu.

Analizując całokształt zebranych w sprawie dowodów należy uznać, że sąd rejonowy zebrał je w sposób wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia i należycie ocenił, co pozwoliło mu na wyprowadzenie prawidłowych ustaleń faktycznych odnośnie sprawstwa oskarżonego; błędnie ocenił jednak stopień społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu.

Na wstępie należy podkreślić, iż P. T. posiada pozwolenie Komendanta (...) Oddziału Żandarmerii Wojskowej z dnia 22 grudnia 2000 r. na posiadanie broni palnej sportowej (...)1 oraz z dnia 12 marca 2001 r. na broń palną sportową typu pistolet.

Z niekwestionowanej opinii biegłego zatrzymane u oskarżonego 12 sztuk nabojów stanowią amunicję do broni palnej w rozumieniu art. 4 ust. 1, art. 5 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji, na posiadanie której wymagane jest pozwolenie. Z oznaczenia na dnie łuski – (...) wynika, że jest to amunicja gazowa.

Powyzsze koresponduje również z treścią zeznań świadka S. R. oraz protokołem przyjęcia broni i amunicji z notatką korygującą.

Ustawa powyższa weszła w życie z dniem 20 marca 2000 r. i przewidywała w art. 54 możliwość zgłoszenia i oddania do depozytu nielegalnie posiadanej broni i amunicji i uniknięcia odpowiedzialności karnej, a na dokonanie tej czynności przewidziany był okres 90 dni od dnia wejścia w życie przepisu (14 dni od ogłoszenia ustawy).

Oskarżony deklaruje nabycie tej amunicji przed 2000 rokiem i jednocześnie nie kwestionuje okoliczności, iż nie posiadał na nią stosownego pozwolenia.

W sprawie nie może być mowy o uznaniu, iż oskarżony był w błędzie, co do tego, że posiada amunicję hukową a nie gazową.

O tym, że oskarżony posiadał rozeznanie – a co najmniej powinien je posiadać, co do różnic pomiędzy amunicją do broni gazowej i hukowej świadczy fakt, że jest on emerytowanym zawodowym wojskowym – majorem Wojska Polskiego i siłą rzeczy jako profesjonalista powinien mieć stosowną wiedzę w zakresie militariów. Jest aktywnym członkiem od 2000 r. (...) Związku (...). Nieuprawnione są w tym świetle jego sugestie, że nie miał on świadomości podczas dokonywania zakupu amunicji, jakiego rodzaju amunicję nabywa. Wbrew jego twierdzeniom amunicja ta była oznakowana w stopniu pozwalającym na jej jednoznaczny identyfikację – jako amunicja gazowa - wyznacznik umiejscowiona na dnie łuski litery (...) (co wynika z niekwestionowanej opinii biegłego oraz zeznań świadka S. R.). Sprzedawca musiał go informować o rodzaju i warunkach tego zakupu.

Oskarżony z posiadanych 16 sztuk spornej amunicji wystrzelił cztery naboje. Biegły w swej opinii opisał jaki efekt uzyskuje się po wystrzale pocisku gazowego – sproszkowana substancja w procesie strzału przechodzi w stan pyłowo – gazowy wytwarzając obłok aerozolu, wpływający silnie drażniąco na zakończenia nerwowe górnych dróg oddechowych, będący czynnikiem rażenia ludzi i innych organizmów żywych. Takiego efektu nie osiągnie się wystrzeliwując nabój hukowy. Oskarżony więc wystrzeliwując czterokrotnie sporne naboje był świadkiem powtarzalnych reakcji, na wystrzelenie tego rodzaju pocisku. Wobec powyższego, uwzględniając profesjonalną wiedzę i doświadczenie militarne jakim dysponuje, jego twierdzenia - iż nie wiedział jakiego rodzaju pociski posiada w tym przypadku - są niewiarygodne.

To na oskarżonym spoczywa obowiązek w związku z posiadanymi zasobami militarnymi kontrolowania bieżącego stanu prawnego i korygowania swego „arsenału” w kierunku przestrzegania zasad porządku prawnego.

Reasumując: zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, iż oskarżony posiadał, nie mając na to stosownego pozwolenia amunicję gazową w ilości 12 sztuk, czym wyczerpał dyspozycję art. 263 § 2 kk.

W takiej sytuacji nie mogło być oczywiście mowy o uniewinnieniu P. T.. Okoliczność, że oskarżony posiada pozwolenie na broń palną, jest emerytowanym majorem Wojska Polskiego, członkiem (...) Związku (...) nie zmienia faktu, że posiadanie amunicji gazowej bez wymaganego pozwolenia penalizowane jest ustawą z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji.

Okoliczności niniejszej sprawy wskazują jednak, iż stopień społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu jest znikomy; co dało podstawę do uchylecia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania.

Należy przy tym uwzględnić, iż:

- ilość posiadanych przez oskarżonego naboju była niewielka, były prawidłowo przechowywane i zabezpieczone w sejfie;
- oskarżony miał profesjonalne przygotowanie i doświadczenie do obsługi broni palnej;
- skutki, jakie może powodować użycie naboju gazowych powodują zdecydowanie mniejsze niebezpieczeństwo, niż np. amunicji do broni palnej;
- w zasadzie brak jest jakiegokolwiek realnej szkody wyrządzonej przestępstwem;
- oskarżony naboje te nabył legalnie przy okazji kupna pistoletu do wystrzeliwania rac. Naboje te były dla niego w zasadzie zbędne i „przeleżały” się kilkanaście lat. Zmiana stanu prawnego i brak reakcji oskarżonego wpłynęła na zaistnienie inkryminowanego czynu;
- oskarżony legalnie dysponował bronią palną i amunicją do niej, czyli środkami o wiele bardziej niebezpiecznymi niż naboje gazowe i nie okazał, aby postępował z nimi nieodpowiedzialnie.

Całokształt tych okoliczności przemawia za uznaniem, iż rozpoznawany czyn nie jest karygodny. W konsekwencji zaskarżony wyrok należało uchylić i na podstawie art.17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 §2 kk umorzyć postępowanie karne wobec P. T..

Na podstawie przepisów powołanych w wyroku sąd orzekł przepadek zabezpieczonych naboju gazowych, co do których oskarżony naruszył zakaz ich posiadania i nie ma – w dalszym ciągu - na nie pozwolenia.

Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte w związku z czynem popełnionym przez oskarżonego, który bez wymaganego pozwolenia posiadał 12 sztuk amunicji gazowej. Sprawstwo P. T. w tym zakresie zostało udowodnione. Sytuacja materialna oskarżonego jest bardzo dobra; nadto z uwagi na charakter i okoliczności przedmiotowego czynu, sąd odwoławczy unął, iż w sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek określony w art. 632a kpk, który przemawia za odstąpieniem od obciążania Skarbu Państwa kosztami procesu w razie umorzenia postępowania, które z uwagi na względy wychowawcze powinien w całości ponieść oskarżony.

Dlatego sąd odwoławczy orzekł, jak w sentencji.

del. SR Bartłomiej Niedzielski SSO Marta Legeny - Błaszczuk SO Sławomir Gosławski /spr. /